

Sygn. akt I C 593/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Maciej Lubiński
Protokolant:	st. sekr. sąd. Marta Czech

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2016 roku w Grudziądzu

na rozprawie sprawy z powództwa **Miasta S. W. – Zarządu (...) w W.**

przeciwko **M. P.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. P. na rzecz powoda Miasta S. W. – Zarządu (...) w W. kwotę **448,80 zł** (czteryście czterdzieści osiem złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 224,40 zł od dnia 16 października 2013 roku,

- 224,40 zł od dnia 23 października 2013 roku,

z uwzględnieniem zmiennej stopy procentowej odsetek ustawowych, do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej M. P. na rzecz powoda Miasta S. W. – Zarządu (...) w W. kwotę **150,00 zł** (sto pięćdziesiąt złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych zero groszy) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 593/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 15 lipca 2014 roku (data stempla pocztowego) powód Miasto S. W. - Zarząd (...) w W., działając przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanej M. P. kwoty 448,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami naliczanymi od kwot: a) 224,40 zł od dnia 16 października 2013 roku do dnia zapłaty, b) 224,40 zł od dnia 23 października 2013 roku do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniach 1 i 8 października 2013 roku pozwana korzystała z komunikacji miejskiej, nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Powód zobowiązał pozwaną do zapłaty kwoty 440,00 zł tytułem opłaty dodatkowej (2 x 220,00 zł) oraz należności przewozowej w wysokości 8,80 zł (2x 4,40 zł), ale pozwana nie uregulowała należności. Powód podał, że w tym stanie rzeczy domaga się od pozwanej zapłaty opłaty dodatkowej, należności przewozowej oraz odsetek ustawowych od całej kwoty od dnia upływu terminu jej płatności (wynoszącego

14 dni od dnia sporządzenia wezwania do zapłaty) do dnia rzeczywistej zapłaty. Powód oparł swoje roszczenie na art. 33a ust. 3 ustawy Prawo przewozowe, uchwale Nr XVI/301/2011 Rady m.st. W. z dnia 26 maja 2011 roku w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W. oraz na art. 360 i 361 kodeksu cywilnego.

W dniu 30 lipca 2014 roku w sprawie zarejestrowanej pod sygn. akt I Nc 4924/14 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Grudziądzu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zasądzając na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu /k. 9/.

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy w Grudziądzu na podstawie art. 502¹ § 1 kpc uchylił wydany nakaz zapłaty /k. 19/, a postanowieniem z dnia 2 lipca 2015 roku zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 kpc /k. 20/. Następnie na wniosek powoda zawieszono postępowanie w sprawie zostało podjęte /k. 35/, a dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej ustanowiono kuratora w osobie pracownika Sadu Rejonowego w Grudziądzu /k. 34/.

Na rozprawie w dniu 4 marca 2016 roku kurator pozwanej wniósł o oddalenie powództwa z uwagi na niezłączenie do pozwu przez powoda uchwały Rady m.st. W. z dnia 26 maja 2011 roku w sprawie opłat za usługi przewozowe. W ocenie kuratora powód nie wykazał podstawy domagania się od pozwanej dodatkowej opłaty w kwocie 400 zł, gdyż samo wezwanie do zapłaty jest niewystarczające. Ponadto kurator oświadczył, że pozwana wyprowadziła się z domu rodzinnego 7 lat temu i od tego czasu ślad po niej zaginął /k. 46/.

Postanowieniem z dnia 4 marca 2016 roku, wydanym na rozprawie, Sąd Rejonowy w Grudziądzu przyznał kuratorowi pozwanej wynagrodzenie w kwocie 60,00 zł /k. 47/. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 12 marca 2016 roku.

Sprawa została rozpoznana w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana M. P. w dniach 1 i 8 października 2013 roku dwukrotnie korzystała w W. z komunikacji miejskiej, nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Po zatrzymaniu przez kontrolera pozwana za każdym razem została wezwana do zapłaty kwoty 220,00 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł. Pomimo upływu terminu zapłaty pozwana nie uregulowała jednak należności.

Zgodnie z uchwałą Nr XVI/301/2011 Rady m.st. W. z dnia 26 maja 2011 roku w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.st. W. opłata dodatkowa za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu stanowi 50-krotność ceny biletu jednorazowego normalnego, obowiązującego wyłącznie w strefie 1. W październiku 2013 roku cena biletu jednorazowego normalnego, obowiązującego wyłącznie w strefie 1, wynosiła 4,40 zł.

Pozwana M. P. nie zgłaszała uwag po zatrzymaniu jej przez kontrolera biletów.

(okoliczności bezsporne;

dowód: wezwanie do zapłaty z 1.10.2013 r. – k. 4 akt;

wezwanie do zapłaty z 8.10.2013 r. – k. 5 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne i dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Prawdziwość dokumentów nie budziła bowiem wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Przechodząc do rozważań prawnych w pierwszej kolejności należy zauważyć, że w myśl art. 33a ust. 1 i 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (t.j.: Dz.U. z 2012 r., poz. 1173; dalej: prawo przewozowe) przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona, legitymując się identyfikatorem umieszczonym w widocznym miejscu, może dokonywać kontroli dokumentów przewozu osób lub bagażu. W razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty. Z kolei zgodnie z art. 34a. ust. 2 prawa przewozowego sposób ustalania wysokości opłat dodatkowych pobieranych w razie braku odpowiedniego dokumentu przewozu w odniesieniu do gminnego, powiatowego i wojewódzkiego regularnego przewozu osób, określają odpowiednio rada gminy, rada powiatu albo sejmik województwa, a w mieście stołecznym W. - Rada miasta stołecznego W..

Na podstawie tego przepisu Rada miasta stołecznego W. uchwałą Nr XVI/301/2011 z dnia 26 maja 2011 roku ustaliła, że opłata dodatkowa za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu stanowi 50-krotność ceny biletu jednorazowego normalnego, obowiązującego wyłącznie w strefie 1.

W ocenie Sądu powód wykazał w niniejszej sprawie, że pozwana M. P. dwukrotnie korzystała w W. z komunikacji miejskiej, nie posiadając ważnego dokumentu przewozu i została wezwana do zapłaty łącznie kwoty 440,00 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 8,80 zł. Wysokość opłaty dodatkowej została określona zgodnie z uchwałą Rada miasta stołecznego W. Nr (...) z dnia 26 maja 2011 roku ($50 \times 4,40 = 220,00$ zł). Wskazana uchwała jest aktem prawa miejscowego ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Województwa (...). Z tego też względu Sąd uznał za niezasadny zarzut podniesiony przez kuratora pozwanej, że powód nie dołączył treści uchwały do pozwu. Po ogłoszeniu aktu prawnego w dzienniku urzędowym nikt nie może bowiem zasłaniać się jego niezajomością.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie wymienionych wyżej przepisów prawa materialnego, zasądził od pozwanej M. P. na rzecz powoda - Miasta S. W. - Zarządu (...) w W. kwotę 448,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot: a) 224,40 zł od dnia 16 października 2013 roku do dnia zapłaty, b) 224,40 zł od dnia 23 października 2013 roku do dnia zapłaty. O odsetkach za opóźnienie orzeczono na podstawie art. 481 kc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Powód wygrał niniejszy proces w całości i dlatego pozwana powinna zwrócić mu poniesione koszty procesu, na które złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 30,00 zł, wynagrodzenie kuratora w kwocie 60,00 zł i koszty zastępstwa procesowego w kwocie 60,00 zł. Wysokość stawki wynagrodzenia występującego w sprawie radcy prawnego określono na podstawie § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. W tym zakresie zastosowano przepisy obowiązujące do dnia 31 grudnia 2015 roku, ponieważ zgodnie z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.